

Juwana Jenkins

Spojené státy americké opustila v roce 1994 se čtyřmi sty dolary v kapse, které pro ni uspořil dědeček. V České republice žije a tvoří již patnáct let. Minulý rok vydala bluesové album *The Blues Keeps You Alive* a pravidelně si získává srdce fanoušků při živých vystoupeních nabitých energií. Ráda prozkoumává nové žánry jako gospel, country či hip-hop. A je na facebooku!

text: LUKÁŠ PAULŮ

foto: ROMAN ČERNÝ, ARCHIV J. JENKINS, IGNACIO CIRUELOS GALAN, DAVID SEMERÁD a [HTTP://SAHOO.NO-IP.ORG/](http://SAHOO.NO-IP.ORG/)

// Kdy jste poprvé slyšela o České republice a co vás sem nejvíce lákalo?

Bylo to především ze zvědavosti. Když jsem v devadesátých letech žila v jihokorejském Soulu, potkala jsem tam několik lidí, kteří navštívili Prahu a byli fascinováni její krásou, architekturou i kulturní scénou. Občas mi jejich vyprávění připadalo moc dobré na to, aby to byla pravda, tak jsem se rozhodla, že sama na vlastní kůži zkusím chvilku žít v Praze. Z chvilky je ale najednou patnáct let, a musím říct, že jsem spokojená.

// Jaké jste měla očekávání a do jaké míry se shodují s realitou?

Neměla jsem téměř žádná očekávání, ale do Prahy jsem se zamilovala na první pohled. Při své první návštěvě české metropole jsem se vrátila z Ruska, takže si dovedete představit, co se mnou udělala pražská architektura. Po zkušenosti se sibiřskou krajinou nebo Moskvou to pro mě bylo, jako kdybych se ocitla v jiném světě. Postupně jsem objevovala i další věci, které na mě udělaly takový dojem, že bych zde

chtěla zůstat ještě hezkých pár let. Naštěstí se to podařilo a nelituji jediné minuty v Čechách.

// Do Prahy jste přijela z Philadelphie po pobytu v Jižní Koreji a Rusku – zřejmě ráda cestujete. Je Praha pro vás cílová destinace, nebo se chystáte pokračovat dál?

Před patnácti lety jsem podepsala roční smlouvu a myslela si, že budu pracovat ještě další dva nebo tři roky v Západní Evropě, Africe či Jižní Americe. Poté jsem se chtěla vrátit do USA, kde bych pokračovala v „normálním“ životě.

Matka měst mě však okouzila hned, jak jsem při své první návštěvě přijížděla z letiště – viděla jsem Pražský hrad a Chotkovy sady. Možností ke kulturnímu vyžití je více než dost; a když jsem zjistila, že Češi mají rádi hudbu a kulturu, rozhodla jsem se zakotvit zde, v srdci Evropy. Rozhodně se neplánuji stěhovat. Díky tomu, že je Praha dobře situovaná uprostřed Evropy, mám na dosah ruky všechno, pro co se nadchnu. Je jednoduché jezdit do zahraničí na festivaly a koncerty jako účinkující nebo jako divačka. Ať se vydám po známých cestách do

// Možností ke kulturnímu vyžití je více než dost; a když jsem zjistila, že Češi mají rádi hudbu a kulturu, rozhodla jsem se zakotvit zde, v srdci Evropy.

// Některé písně jsou inspirované mými životními zkušenostmi, takže jsem nejdřív vyjádřila své pocity.

- > Ameriky na západ nebo objevovat exotiku Asie na východě, Praha je pro mě domácí základnou.

// Jak dlouho vám trvalo, než jste se zde bydla a začala tvořit/vystupovat?

Přijela jsem do Čech 1. září 1998 a do svých narozenin (26. září) jsem už zkoušela hru v angličtině, která měla premiéru v prosinci. Začátkem roku 1999 jsem již psala a zpívala pro Double Deckers, tedy pro první skupinu, ve které jsem působila jako front woman. Double Deckers jsem opustila v roce 2000, potom následovalo mé další frontmanské angažmá v Tonny Blues Band. Otextovala jsem většinu písniček pro jejich album Ten After Ten, které vyšlo v roce 2010 na počest oslavy desetiletého výročí naší spolupráce.

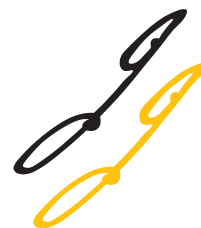
// Jste zpěvačka kapely All Star Mojo Band, kde hrají Charlie Slavík, Marcel Flemr, Jan Kořínek a Tomáš Vokurka. Jak jste se seznámili? Hráče na harmoniku, Charlieho Slavíka, jsem poznala v roce 2009 a on mi představil bluesové jamy, kde hostoval. Na jednom z těchto jamů si nás před třemi lety všiml dramaturg festivalu Šumperk Blues Alive Ondřej Bezr a oslovil nás s nabídkou vystoupení na tomto festivalu. Charlie poté navrhl, že bychom mohli zkusit

rozjet vlastní old-school bluesový projekt. V tom nás podporoval i náš polský agent, tak jsme se rozhodli vytvořit album.

Naštěstí pro nás, Charlie byl natolik vnímavý, že od samého začátku angažoval klávesistu Jana Kořínka jako našeho producenta. Chtěli jsme, aby výsledek naší spolupráce byla deska zapadající do staré bluesové školy. Každá píseň musela být dobrá, tvrdá a syrová, žádná nemastná a neslaná, pivně knedlíková variace na blues. Jan Kořínek se kvůli tomu vrátil z „důchodu“, aby nás doprovodil na baskytaru a Tomáš Vokurka se k nám přidal na bicí. Charlie také doporučil Marcela Flemra, který s námi vystupoval v Šumperku a pokračoval s námi i další rok po uvedení alba na trh. Nyní se o kytaru stará americký producent Steve Walsh. Těšíme se, že se nám podaří dát naší hudbě ostřejší „soulový“ zvuk.

// Hrajete pouze vlastní tvorbu nebo i převzaté skladby?

Hrajeme především skladby z alba The Blues Keeps You Alive, které má deset originálních písní, jednu cover verzi skladby Hound Dog a jeden klasický bluesový song Come On In My Kitchen s originálním textem. Nebráníme se ani převzatým skladbám, které si sami adaptujeme

- > stávajícím podmínkám. Za jeden koncertní večer zvládneme zahrát dvě až tři sady skladeb. Cílem do roku 2014 bude, abychom měli v našem repertoáru 80 % originálních skladeb a zbytek budou naše aranžmá cover verzí.

// Kdo v kapele skládá, píše texty, a kdo aranžuje?

Tohle opravdu záleží na každé skladbě zvlášť. Některé písně jsou inspirované mými životními zkušenostmi, takže jsem nejdřív vyjádřila své pocity. Takových příkladů je na albu hned několik – Never Say I Love You, Please Don't Make Me Late, Yeah, Daddy, This Bed Ain't Big Enough a Last Night Memphis. K nim vznikly nejprve texty, a pak se hledal ten správný groove, aby se přesně vyjádřil význam těch slov.

V ostatních případech to bylo opačně. Někdo mi přinesl starý old-schoolový riff, abych na něj napsala text. Charlie mi donesl melodie ke skladbám The Blues Keeps You Alive a Juke Joint. Někdy jsem úplně změnila slova, aby se ke skladbě více hodila. Jan Kořínek natolik změ-

nil groovy v mé originální Just Can't Get You Out of My Bed, že už nezachycovala tu správnou náladu, ale zvuk byl natolik hravý a funkový, že vznikla rázem píseň Silly Boy.

Někdy se také stane, že oboje vzniká v jeden okamžik zároveň. Skladba Cookin' Out Doors je odpovědí ženy jednadvacátého století na původní skladbu Come on in My Kitchen bluesmana Roberta Johnsona. Na druhé straně píseň I Don't Miss You je příkladem, kdy se skladba napsala v podstatě sama a kdy slova i hudba vznikly současně, jako by působením nějakého kouzla. Aranžmá rohů jsme nechali na Janu Kořínkovi, jakožto producentovi.

// V září loňského roku jste vydala CD The Blues Keeps You Alive. Kdo na desce spolupracoval, hostoval a jak se prodává?

Deska vyšla pod hlavičkou studia Charisma Records a jejím producentem byl Jan Kořínek. Album jsem otextovala já a hudba vznikala za spolupráce s Charliem Slavikem a Janem Kořínkem. Co se týče hostování, přizvali jsme několik zvukných jmen. Na The Blues Keeps You

// Cílem do roku 2014 bude, abychom měli v našem repertoáru 80 % originálních skladeb a zbytek budou naše aranžmá cover verzí.

> Alive uslyšíte hrát například Jana „St. John-nyho“ Stehlíka na kytaru, Osiana Robertse na saxofon a Mirka Hloučala na trumpetu. Přidal se k nám i Lee Andrew Davis, který se postaral o vokály ke skladbám I Don't Miss You a Cookin' Out Doors.

Album se nejlépe prodává při našich vystoupeních naživo. Je vidět, že návštěvníci si chtějí uchovat vzpomínku na energickou show a autentické pojetí blues, které vidějí při našem představení.

// Jaké projekty a s kým máte naplánované na oslavu patnácti let strávených v Čechách?

Velice se těším na vytváření originálních kompozic s kapelami Madfinger a STP (House Dynasty). Tato tělesa se v poslední době poohlížela po afroamerické vokálistce se soulovým, vášnivým hlasem, nabitým životními zkušenostmi. Nechci ale prozradit více, dokud nemáme hotovo...

// Příští rok oslavíte patnácté výročí Juwanu Jenkins – zpěvačky v Čechách. Co chystáte?

Posledních patnáct let jsem se věnovala různým žánrům. Zpívala jsem pop, nejlepší hity Tiny Turner, převzaté bluesové písničky, ale také vlastní originální skladby od blues až po soul s prvky gospelu a R&B. Hodlám také pokračovat v textařině. Nejvíce se však těším na pokračování cesty, na kterou jsem vstoupila díky The Blues Keeps You Alive. Chci se věnovat prozkoumávání soulového aspektu blues i v jiných žánrech jako je gospel, country a old-school hip-hop. Fanoušci se mohou těšit i na letní koncertní tour a videa některých mých singlů.

Spojte se s Juwanou na webu

Web: www.juwanajenkins.com

Facebook: www.facebook.com/juwana.jenkins.page

YouTube: www.youtube.com/user/juwanajenkins

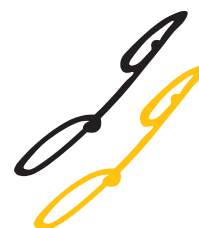
- > // **Jaká situace, událost (společenská, kulturní, politická...) vás v poslední době nejvíce zaujala? Čím a proč?**

Jednoznačně to bude nástup sociálních médií. Díky nim můžeme, jakožto interpreti a autoři, sdílet informace, propojovat se s novými i stávajícími fanoušky a dozvědět se, co je zajímavá a co mají rádi. Díky Facebooku mohou sdílet, co se zrovna děje

v mém životě, co plánuji nebo jak to vypadá v zákulisi. Ráda tam sdílím příběhy o situacích, které mě inspirovaly při psaní originálních písniček. Tyto informace fanoušci oceňují, protože jim to dovolí nahlédnout přímo do autorčiny kuchyně. Facebook je také skvělá platforma ke sdílení širšího dění v bluesové komunitě. Třeba k osvětě o prvním Mezinárodním dni bluesové hudby. >

// Chci se věnovat prozkoumávání soulového aspektu blues i v jiných žánrech jako je gospel, country a old-school hip-hop.

- > Zalíbila se mi také Ytoutube, kde publikuji videa z koncertů. Fanoušci také mohou zhlédnout mé video blogy na témata, která je zajímají. Internet přinesl svěží vítr do naší mediální krajiny a dovoluje autorům vyjádřit jejich kreativitu přímo, ihned a se zpětnou vazbou od fanoušků. Když jsem začínala v roce 1999, tak něco podobného nebylo možné.

// Stýská se vám po domově?

Vždy se vám bude po něčem stýskat, ať už jste kdekoli na světě. Zásadní je umět ocenit věci a situace, které mám zrovna před sebou. A věřte mi, kdybych si myslela, že se budu mít někde jinde lépe, tak jsem tam.

// Chybí vám v ČR americký styl života? Kam v Praze například chodíte na typické americké jídlo nebo do baru?

Nic mi nechybí. A když se mi po něčem přece jenom hodně stýská, tak sednu do letadla a mohu se dostat kamkoli. Rozhodně se necítím být bezmezně spoutaná pouze s Českou republikou či snad Amerikou. Když si chci dát typicky americké jídlo, zajdu do Hard Rock Cafe. Miluji jejich burgery a navíc je to místo, kde obvykle představuji svým českým přátelům klasickou americkou večeři ke Dni děkuvzdání. Často tam vystupuji a cítím se tam jako doma – každý tam zná vaše jméno a vždy mne přivítají s úsměvem. Právě proto jsem si vybrala Hard Rock Cafe k uvedení The Blues Keeps You Alive na trh. /

TVOŘÍME HUDBU PRO VÁS

OSA - Ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním, o.s.

www.osa.cz